

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Ecclesia, Qvæ Est in Purgatorio

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIII. Soluuntur obiectiones ex Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53890)

CAPVT XIII.

Soluuntur obiectiones ex Patribus.

EX PATRIBVS profert Brentius primò Cyprianum, qui tract. I. contra Demetrianum, ait in fine: *Quando isthinc excessum fuerit, nullus iam penitentia locus est, nullus satisfactionis effectus.*

RESPONDEO, loqui eum de satisfactione pro culpa, quæ præcedit iustificationem; Patres enim disertè duplicem ponunt satisfactionem. VNAM ante iustificationem, qua Deus placatur de congruo, & inclinatur ad culpæ remissionem; de qua Daniel. 4. *Peccata tua eleemosynis redime.* ALTERAM post iustificationem, qua Deo ex condigno satis fit pro pœna. Quod hîc CYPRIANVS de priore loquatur, patet ex præcedentibus, vbi ait: *Hortamur, inquit, dum adhuc aliquid de seculo superest, Deo satisfacere, & ad vera religionis candidam lucem de profundo tenebrosa superstitionis emergere.* Item ex sequentibus; nam post verba citata à Brentio, immediatè sequitur: *Hic vita aut amittitur, aut tenetur.*

SECUNDO, profert Chrysoftomum homil. 2. de Lazaro, vbi sic dicitur: *Cum hinc discefferimus, non est in nobis situm pœnitere, neq; commissa diluere.* Et rursum: *Neq; enim qui in presenti vita peccata non abluerunt, postea consolationem aliquam inuenturi sunt.*

RESPONDEO, loqui eum de remissione mortalium; nam exemplo Epulonis, qui in Gehenna cruciabatur, monet, ne differamus conuersionem in aliam vitam. Nemo autem Catholicorum docet, culpas letales remitti in Purgatorio.

TERTIO, proferunt Ambrosium libro de bono mortis, cap. 2. *Qui enim, inquit, hic non acceperit remissionem peccatorum, illic non erit, nimirum in patria beatorum.*

RESPONDEO, loqui Ambrosium de remissione mortalium; nam subiungit explicans: *Non erit autem, quia ad vitam æternam non potuerit peruenire, quia vita æterna remissio peccatorum est;* vbi vitam æternam vocat gratiam iustificationis, quæ est vita quædam æterna inchoata; nisi enim hîc vitam æternam inchoemus, nunquam ad gloriam beatorum veniemus.

QVARTO.

QUARTO, obiicit Petrus Martyr eundem Ambrosium, qui in caput 23. Lucæ, & serm. 46. ait: *Lacrymas Petri lego, satisfactionem non lego.*

RESPONDEO, appellari satisfactionem eo loco excusationem. *solemus enim vulgò dicere; Ego satisfaciam illi, id est, purgabo verbis crimen obiectum, & ostendam me iniuste accusari.* laudat igitur ibi Ambrosius Petrum, quod non excusauerit peccatum suum, quomodo Adam fecit, sed lacrymis potius confessus fuerit, & accusauerit sic enim subiungit: *Rectè planè Petrus fleuit, & tacuit, quia quod desleri solet, nò solet excusari, & quod defendi non potest, abluì potest.* Et supra dixerat: *Inuenio quod fleuerit, non inuenio quid dixerit, quia nimirum nihil Petrus dixerat in sui purgationem.*

QUINTO, obiicit Calvinus Augustinum tract. 49. in Ioan. *Habent, inquit, omnes anima, cum de seculo exierint, diuersas receptiones suas, habent gaudium boni, & mali tormenta, sed cum facta fuerit resurrectio, & bonorum gaudium amplius erit, & malorum tormenta grauiora, quando cum corpore torquebuntur.* Et infra de gaudio bonorum loquens: *Requiem, inquit, qua continuo post mortem datur, si ea dignus est, tunc accipit quisq; cum moritur.*

RESPONDEO, gaudium & requiem dari statim à morte omnibus, qui in caritate decedunt, nam mox omnes certi fiunt suæ æternæ salutis, quod ingens gaudium affert; tamen non eodem modo datur istud gaudium, sed diuersimodè, pro meritum diuersitate; quibusdam enim datur sine admixtione doloris, quibusdam non sine temporalium admixtione pœnarum, vt idem B. Augustinus sæpissimè docet.

SEXTO, obiiciunt Augustinum lib. 5. Hypognostici vltra medium: *Primum, inquit, locum fides Catholicorum diuina auctoritate credit, regnū esse cœlorum; secundum, Gehennam, vbi omnis apostata, vel à fide Christi alienus, æterna supplicia experietur; tertium penitus ignoramus, immò nec esse in Scripturis sanctis inueniemus.* Idem habet serm. 14. de verbis Apostoli, & lib. 1. cap. 28. de peccatorum meritis & remissione.

RESPONDEO, loquitur de locis æternis. Scribit enim contra Pelagium, qui inuenerat tertium locum pro paruulis non baptizatis, quos volebat fore beatos quadam naturali beatitudine extra infernum, & extra regnum cœlorum.

Quod

Quod autem non negauerit Augustinus, aut quicumque fuit auctor Hypognostici, tertium locum temporarium post hanc vitam; ex eo potest intelligi, quod fides Catholica docet præter cælum & infernum fuisse ante Christi passionem sinum Abrahæ, ubi degebant animæ sanctorum Patrum, Lucæ 16. ineptè igitur Erasmus ponit in margine ad illa verba, tertium penitus ignoramus, PURGATORIUM, quasi dicat, Purgatorium est locus tertius, quem ignorat fides Catholica.

SEPTIMO, Petrus Martyr obiicit eundem Augustinum, exponentem illud Psal. 31. Beati quorum tecta sunt peccata, ubi sic ait: *Si texit peccata, noluit aduertere; si noluit aduertere, noluit animaduertere; si noluit animaduertere, noluit punire, noluit agnoscere, maluit ignoscere.* RESPONDEO, loqui eum de pœna æterna; nam de temporali, quod eam requirat Deus, pater ex locis suprâ citatis ex eodem Augustino, tract. 124. in Ioan. & in Psal. 50.

OCTAuo, proferunt Augustinum in epist. 54. ad Macedonium, ubi dicit, post hanc vitam non esse locum morum corrigendorum. RESPONDEO, nihil hoc facit ad rem; nam etsi non erit post hanc vitam locus, ubi flagitiosi conuertantur, & mores suos corrigant; erit tamen, ubi peccata leuia iustorum, quæ flagitia dici non possunt, purgantur, & pro criminibus iam dimissis pœna temporalis lûi possit.

NONO, obiiciunt eundem Augustinum in epistol. 80. ad Hesichium: *In quo, inquit, quemq; inuenerit suis nouissimus dies, in hoc eum comprehendet mundi nouissimus dies, quoniã qualis in die isto quisque moritur, talis in die illo iudicabitur.* RESPONDEO, significat Augustinus post hanc vitam non crescere merita vel demerita, & ideo iudicandos omnes ad gloriam, vel ad Gehennam, & ad maiora vel minora præmia vel tormenta, prout erunt opera facta ante mortem.

Obiiciunt DECIMO Theophylactum, qui in cap. 8. Matthæi, sic ait: *Anima egressa, in mundo non errat, iustorum enim anima in manu Dei sunt, peccatorum verò & ipsæ hinc adducuntur, ut anima diuitis.* RESPONDEO, indicat Theophylactus, non vagari liberè animas per mundum, ut dæmones faciunt, sed clausas esse in suis receptaculis, & quanquam non meminit nisi duorum locorum, tamè non excludit alia. Possumus autem animas, quæ ad Purgatorium deducuntur, reuocare

uocare ad quodlibet eorum duorum, quæ ipse ponit; nam quia iustæ sunt, rectè possunt dici esse in manu Dei, licet non sint in regno; & similiter dici possunt esse in inferno, quia Purgatorium pars est inferni, vel certè locus vicinus.

VND ECIMO, Hieronymum obiiciunt, qui sic in caput 9. Amos loquitur; *Quando anima & vinculis laxata corporeis, solandi quò velit, siue quò ire compellitur, habuerit libertatem, aut ad inferna ducetur, de quibus scriptũ est; In inferno quis confitebitur tibi? aut certè ad cælestia subleuabitur.*

RESPONDEO, non loqui Hieronymum de morte naturali, sed de solutione animæ à corpore per speculationẽ; nam disputat eo loco de anima impia, quæ quocunque se verterit cogitatione, ibi Deum ultorem inueniet. Iraque cùm dixisset: *Aut certè ad cælestia subleuabitur.* subiungit: *& ubi sunt spiritualia nequitia in cælestibus, & si sibi verè circumcisionis scientiam voluerit vendicare, & humilitate concepta habitare in montibus, & ibi scrutantem manum Dei euadere non & a lebit; quod si desperans salutem oculos Domini vitare tenta uerit, & in ultimos salforum fluctuum terminos peruenire, etiam ibi mādabit Dominus serpenti tortuoso, & antiquo, qui est inimicus, & vltor, & mordebit eam. Capta quoq; vitis atque peccatis gladio Domini percutietur, et per cruciatus, atq; supplicia ad Dominum reuertatur.*

CAPVT XIV.

Soluuntur obiectiones ex ratione depromptæ.

VLTIMO, argumenta sumunt à rationibus. PRIMÆ ratio; Post remissam culpam nulla remanet pœna; nam remissio culpæ fit per meritum passionis Christi, quod est infinitum & sufficientissimum ad tollendum omnem culpam & pœnam; nihil igitur purgandum superest post iustificationem.

RESPONDEO, primùm retorquendo argumentum; nam si Christus satisfecit pro omni culpa, & pœna nostra, cur post remissam culpam adhuc tam multa patimur, & tãdem etiam morimur? & ne dicant esse paternas castigationes in remediũ futuri peccati, cur infantes baptizati ægrotant, qui non sunt

FFFF

capaces